

Un llibre de Lluís Capdevila

“Home d'amor i d'aventura”

Un bon dia Lluís Capdevila va oferir-nos un llibre que s'ha fet popular: aquest llibre, que ha estat perseguit i blasmat de certa gent, és «Memòries d'un llit de matrimoni». Ara, l'àcid escriptor ha publicat un altre llibre que per molts serà declarat *tabú*: aquest nou llibre de Lluís Capdevila s'anomena «Home d'amor i d'aventura» i és el primer volum de les «Memòries d'un ex-jove», una mena d'autobiografia que, segons tenim entès, constarà de set volums.

Si l'autor no advertís abans que el seu llibre no és per a tothom, diríem que aquest llibre té un mal començament, una mala entrada. En els inicis de les aventures d'Abel Salvat — que així s'anomena l'heroi d'aquest llibre singularíssim, — l'autor reconta dues anècdotes que, si no coneguessim l'autor, ens haurien fet dubtar dels seus propòsits. Però, el diem-ne perill, la mala entrada, de seguida us la fan oblidar les narracions pintoresques de la vida amb que el protagonista inicia les seves aventures en l'ambient tèrbol de la ciutat on ha anat a raure.

Tot aquest llibre de Capdevila — més de repòrter, de periodista, que de literat — és com un aiguafort. Sovint us fa sentir punxades de dolor i us encomana la pietat del qui l'ha escrit per tota aquesta gent que viu al marge de la vida normal dels homes que tractem a diari i coneixem.

Per les planes d'aquest llibre veiem un aspecte, inèdit per nosaltres, d'aquesta vida com la d'Abel Salvat, el minyó que fuig de casa, que abandona la família, que no té béns de cap mena, que no té ofici ni benefici, però que és empès per una il·lusió, incerta i imprecisa, que el fa ben avenir-se amb aquella llei de vida i amb aquella mena de gent, barreja de cràpula i de bondat, de tendresa i de bandarrerria, com és tota la gent, fins i tot la que sap l'art d'amagar, sota el vernís d'una educació i una pose, la vilesa dels seus instints i la negror de la seva ànima.

Creiem que aquest llibre serà titllat de perillós i potser fins i tot d'immoral. I que serà silenciats per molta gent d'aquesta que s'anomena bona gent. Però nosaltres volem dir que, si acàs, la immoralitat no és pas del llibre, sinó dels éssers abjectes amb qui l'autor topà i als qui sovint la societat reverencia.

Obres com aquesta de Capdevila nosaltres les estimem perquè no són de cara a un negoci editorial, sinó que són dictades pel cor i són escrites amb sang. Les ha dictades la pietat pels que pateixen; mou la ploma de l'autor, l'afany de fer reviure els dolors més punyents i les hores més negres d'una joventut atzarosa. Per ell sabem la vida absurda i miserable de la pobre gent que viu — i com viu! — a les barraques infectes d'un suburbi. I la vida d'intrigues dels manobres de l'escena i el pintoresc de moltes cases de dispeses. I coneixem les falses virtuts de molta gent que sembla bona, en contrast amb el fons moral, essencialment moral, de molts altres als qui la gent no dubtaria a creure uns perduts i uns immorals.

Nosaltres som amics de Lluís Capdevila. Però la nostra amistat no pesa en el judici que ens mereix la seva obra literària, ni promou en nosaltres admiracions de les quals no sabríem com fer-ne participar molts altres amics, tan bons a-

Aquest número ha passat per la censura

mics com pugui esser-ho l'amic Lluís Capdevila. Malgrat aquesta amistat, volem dir que esperem amb delit els altres llibres d'aquesta singular història d'Abel Salvat, dictada pel cor i escrita amb sang, que si no és un llibre recomanable per als senyors Canons i els senyors Llautons, fills directes de Tartuf, ni pels aficionats a novel·les blanques i rosades, ho és pels que gusten de trobar en els llibres bocins palpítants de vida — fets reviure amb el més elevat esperit d'amor al proïsme, — cosa poc freqüent, gosaríem dir, en la nostra literatura.

A. G. A.

GLOSES

L'ESTIU

Res no hi ha tan depïment com l'anhel insatisfet d'arbres i frescors que ens burxa l'esperit en les hores ciutadanes de calor enervant.

Els empedrats i les façanes són el cul i les parets d'una caldera fumejant, on es couen les millors bones intencions del món. La subversió s'empara de nosaltres, per la influència de la xafagor, i seríem capaços de fer qualsevol disbarat ara que sentim els nervis castigats sota la làmina de la pell suada.

Per Déu, que no ens trepitgin els peus adolorits en aquest estat d'ànim propici a les baralles més temeràries! Que no ens mirin malament, ara que se'ns filtra per dintre tot el mal geni d'un funcionari de l'estat, carregat de feina!

L'estiu rigorós d'aquests dies ens inocula els virus del malhumor, de la sorrueria i de l'antropofòbia.

Tanmateix, és una sort que en aquestes condicions d'asprosa tensió el «barman», en lloc d'un cocktail canegat de delicioses metzines inflammatòries ens ofereixi la dolçor temperant d'una taronjada innòcua

XIXU

Hospital i Asil

Es convoca concurs per a la construcció d'un sostre a l'interior del pavelló centrat de l'Hospital i Asil i habilitació del local resultant, d'acord amb els plànols i peces de condicions i pressupost que estaran de manifest a l'administració d'aquest benèfic establiment des del dia 9 al 15 del mes corrent, de 9 a 12 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

Les proposicions per a prendre part en aquest concurs s'admetran a la susdita Administració fins el dia 21 del mateix mes, a les 12 del matí.

Granollers 6 de Juliol del 1935

L'Administrador.
Francesc SEGALÉS

Vist i plau
L'Alcalde President,
Artur GASSET